

2. ÜNİTE HAC ve KURBAN

Bir Peygamber Tanıyorum: Hz. İsmail (a.s.)

- ❖ Kur'an-ı Kerim'de ismi geçen peygamberlerdendir. Hz. İsmail'e "Allah'ın kurbanı" anlamına gelen "Zebihatullah" denilmiştir. Hz. İbrahim'in Hz. Hacer'den olan oğludur. Kur'an-ı Kerim'de Hz. İsmail'in (a.s.) babası Hz. İbrahim (a.s.) ile birlikte Kâbe'nin temelini yükselten ve O'nun temizliğinden sorumlu kimseler olarak anlatılmıştır:

Hani Kâbe'yi insanlar için toplanma ve güven yeri yapmıştık. «İbrahim'in makamını (Kâbe'nin tümünü) namaz yeri edininiz» İbrahim ile İsmail'e; «Bu evimi ziyaretçiler, kendilerini ibadete adayanlar, rükû ve secde edenler için temiz tutun diye emir vermiştik. (Bakara suresi, 125. ayet)

«İbrahim ve İsmail, Kabe'nin temellerini yükseltiyordu. Ey Rabbimiz! Yaptığımızı kabul buyur. Şüphesiz ki, Sen hem iştir hem bilirsin dediler. Ey Rabbimiz, ikimizi de sana teslim olanlardan eyle, soyumuzdan da sana teslim olan bir ümmet çıkar, bize ibadet yollarımızı göster, tövbemizi kabul buyur. Hiç şüphesiz sen tövbelerin kabul edensin ve çok merhametlisin.» (Bakara suresi, 127-128. ayetler)

- ❖ Hz. İsmail Mekke'ye yerleşen Cürhümîlerin çocukları ile büyümüş ve onlardan ok atıcılığını öğrenmiştir. Peygamberimiz bir sözünde Hz. İsmail için şöyle demiştir: "Eslem kâbilesinden bir grup, yarış için ok atışırken, *"Ey İsmail oğulları! Ok atınız, sizin atanız da mahir bir ok atıcı idi."* Hz. İsmail iyi bir ok atıcısı ve avcıydı. Mekke'nin harem bölgesinin dışına çıkarak avlanır ve avlanmayı, ata binmeyi, yabani atları ehlileştirip onlara binmeyi çok severdi. Hz. İsmail Arap dilini çok güzel konuşan birisiydi.
- ❖ Hz. İbrahim Yüce Allah'ın emriyle eşi Hâcer ve o zaman daha küçük bir çocuk olan oğlu İsmail'i Kâbe yakınlarında bir yere bıraktı, o zaman daha Mekke şehri kurulmamıştı. Hz. İbrahim onlardan ayrılırken şöyle dua etti: **"Ey Rabbimiz, ben zürriyetimden bir kısmını senin mukaddes olan evinin yanında ekin bitmez bir vadiye yerleştirdim. Şunun için ki, Rabbimiz (orada) namaz (ların)'ı dosdoğru kılsınlar. Artık sen insanlardan bir kısmının gönüllerini onlara meylettir ve kendilerini bazı meyvelerle rızıklandır ki (verdiğin nimete) şükretsinsinler."** (İbrahim suresi, 37. ayet)
- ❖ Aradan günler geçti. Hz. Hacer ve o zaman daha bebek olan oğlu İsmail'in yanlarındaki su ve hurma bitti. Etrafta kimseler yoktu, İsmail susuzluktan ağlıyordu. Hacer su aramaya başladı. Safa tepesine çıktı, etrafa baktı kimseyi görmedi. İndi; koşarak Merve'ye geldi; etrafına bakındı, kimseyi görmedi. Bir yudum su bulmak için Safa ile Merve arasındaki bu gidiş gelişi yedi defa tekrar etti. Yedinci defa Merve'ye çıktığında şimdiki Zemzem kuyusunun bulunduğu yerde İsmail ayağı ile kumları eşelemeye başlamış ve oradan bir mucize olarak su çıkmıştır bu suya zemzem suyu denilmiştir. Hacer gelip bu sudan kana kana içti, ve İsmail'e de içirdi.
- ❖ Hz. Hacer'in Allah'ın izniyle suyu bulmasından sonra Mekke vadisinden geçen Cürhümîlerden bir grup vadinin üstünde bir kuş gördüler. Bu kuşun su olan yerde uçtuğunu bilen Cürhümîler daha önce bu vadiye bir su kaynağı yoktu. Acaba, yeni bir su kaynağı mı bulundu diye içlerinden birisini kontrol için gönderdiler. Suyu haber alınca, gelip subaşına yerleşmek için Hz. Hacer'den izin istediler. Suda bir hak iddia etmemek şartıyla Hz. Hacer onlara izin verdi. Hz. İsmail bunlardan güzel Arapça konuşmasını öğrendi.
- ❖ Hz. İbrahim zaman zaman Şam'dan gelip oğlunu ve hanımı Hacer'i ziyaret ederdi. Bir defa rüyasında oğlu İsmail'i kurban ettiğini görmüştü. Rüya üç gece aynen tekrarlanınca Hz. İbrahim durumunu oğluna açtı: "Ey oğulcuğum, rüyamda seni kurban ettiğimi gördüm, buna ne dersin? dedi. Hz. İsmail; "Babacığım, emrolunduğun şeyi yap, inşallah beni sabredenlerden bulacaksın, diye cevap verdi." Hz. İbrahim ve İsmail'in bu teslimiyetini Allah mükâfatlandırdı. İsmail'in yerine büyük bir kurbanlık verdi."
- ❖ Babası Hz. İbrahim'in vefatından sonra Hz. İsmail, Hicaz halkına peygamber oldu.
- ❖ Bu husus Kur'an-ı Kerim şöyle bildirilmektedir: **"Kitap'ta İsmail'i de zikret. Çünkü o, va'dinde doğruydı ve gönderilmiş bir peygamberdi. O yakınlarına namaz kılmayı ve zekât vermeyi emrederdi. O Rabbinin hoşnutluğunu kazanmış bir kişi idi."** (Meryem suresi, 54-55. ayetler)

Daha Fazla İçin Tıkla

onurhoca-dkabakademi.com

